

Uitspraak: 19 juli 2022

**BESLISSING VAN HET REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE
GEZONDHEIDSZORG TE 'S-HERTOGENBOSCH**

over de op 1 maart 2022 ontvangen klacht van:

INSPECTIE GEZONDHEIDSZORG EN JEUGD

gevestigd te Utrecht

klaagster

nader te noemen inspectie

in de persoon van G.M.A. van Zeeland, senior inspecteur, bijgestaan door

mr. M.E. Oosting, advocaat/senior juridisch adviseur

tegen:

[A]

verpleegkundige

destijds werkzaam te [B]

verweerder

1. Het verloop van de procedure

1.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen en gelezen:

- het klaagschrift;
- de brieven van de secretaris aan verweerder van 22 maart, 22 april en 9 mei 2022.

1.2 De klacht is op de openbare zitting van 20 juni 2022 behandeld. Partijen waren aanwezig. Namens de inspectie waren de genoemde senior inspecteur en advocaat/senior juridisch adviseur aanwezig. Partijen hebben vragen van het college beantwoord.

2. De kern van de zaak en de beslissing

2.1 Naar aanleiding van twee meldingen in 2019 van een instelling voor specialistische ggz (hierna: de instelling) over seksueel contact van de verpleegkundige met een patiënte en de beëindiging van de arbeidsovereenkomst met de verpleegkundige, is de inspectie een onderzoek gestart. Van dit onderzoek heeft de inspectie in december 2021 een rapport uitgebracht. Hierin concludeert de inspectie dat de verpleegkundige (seksueel) grensoverschrijdend heeft gehandeld jegens een zeer kwetsbare patiënte die voor haar psychiatrische problemen bij de instelling kwam. Volgens de inspectie heeft de verpleegkundige daarmee de professionele normen overschreden. De inspectie verzoekt het college de verpleegkundige een maatregel op te leggen die past bij de ernst van het gedrag en het risico op herhaling.

2.2 De verpleegkundige heeft erkend dat er seksueel contact met patiënte heeft plaatsgevonden.

2.3 Het college komt tot het oordeel dat de klacht gegrond is en legt de verpleegkundige de maatregel van doorhaling op. Hieronder legt het college uit hoe het tot deze beslissing is gekomen.

3. Uitleg van de beslissing

Wat is er gebeurd?

3.1 De verpleegkundige werkte sinds 2008 als psychiatrisch verpleegkundige op de afdeling Team High & Intensive Care (HIC) van de instelling. Dit is een gesloten psychiatrische afdeling waar mensen terecht kunnen die intensieve, acute zorg nodig hebben. Op 17 april 2019 werd patiënte, die suïcidaal was, met de ambulance naar de instelling gebracht voor een gesprek met de crisisdienst. Volgens de verpleegkundige, die op dat moment dienst had, werd hij op slag verliefd op patiënte. Na het gesprek van patiënte met de crisisdienst, heeft zij samen met de verpleegkundige een sigaret gerookt. Vervolgens heeft zij de instelling weer verlaten. Een week later stuurde patiënte een bedankkaartje met een pakje sigaretten aan de verpleegkundige. De verpleegkundige heeft toen patiënte via Facebook opgezocht en haar een berichtje gestuurd. Daarop wisselden zij diverse berichten met elkaar uit. Eind april 2019 bezocht de verpleegkundige patiënte thuis en vond er seksueel contact plaats. In de dagen erna is patiënte bij de verpleegkundige thuis geweest, waar eveneens seksueel contact plaatsvond.

3.2 Patiënte heeft op 4 mei 2019 een suïcidepoging ondernomen waarvoor zij in het ziekenhuis werd opgenomen. Zij vertelde de psychiater van het ziekenhuis dat ze niet bij de instelling opgenomen wilde worden omdat de verpleegkundige daar werkte. Patiënte heeft dit ook aan de verpleegkundige verteld, toen hij haar bezocht nadat ze uit het ziekenhuis was ontslagen. Naar aanleiding daarvan heeft de verpleegkundige zijn teamleider over het contact met en zijn gevoelens voor patiënte geïnformeerd. De teamleider gaf de verpleegkundige een schriftelijke waarschuwing. Eind mei 2019 ontving de verpleegkundige van zijn teamleider het bericht dat patiënte opnieuw een suïcidepoging had ondernomen. Zij had ook deze keer aangegeven niet bij de instelling te willen worden opgenomen vanwege haar contact met de verpleegkundige. Daarop is de verpleegkundige op non-actief gesteld. De arbeidsovereenkomst werd op 1 augustus 2019 ontbonden.

3.3 De instelling heeft bij de inspectie zowel het seksueel contact met patiënte als het ontslag van de verpleegkundige gemeld. De inspectie is daarop een onderzoek gestart en bracht in december 2021 het eindrapport uit. De inspectie trekt daarin de conclusie dat de verpleegkundige seksueel grensoverschrijdend heeft gehandeld jegens de zeer kwetsbare patiënte.

De klacht van de inspectie

3.4 De inspectie verwijt de verpleegkundige dat hij in ernstige mate zijn professionele grenzen bij patiënte heeft overschreden. De verpleegkundige had behoren te weten dat patiënte uiterst kwetsbaar was vanwege haar psychiatrische problemen en had daar rekening mee moeten houden. Patiënte heeft hem verschillende malen laten weten dat zij het psychisch moeilijk had. Desondanks trof hij geen maatregelen om de professionele grenzen te bewaken nadat hij merkte dat hij verliefd op patiënte was geworden. In plaats daarvan heeft hij het initiatief genomen om haar op Facebook op te zoeken en met haar thuis af te spreken.

3.5 Volgens de inspectie is er sprake van verzwarende omstandigheden. De verpleegkundige was zich ervan bewust dat hij de professionele grenzen moest bewaken maar heeft dit desondanks niet gedaan. Hij vindt achteraf weliswaar dat hij misbruik heeft gemaakt van patiënte maar is tegelijkertijd van mening dat patiënte misbruik van hem heeft gemaakt. Daarmee miskent hij de verantwoordelijkheid die hij als verpleegkundige had om de professionele grenzen te bewaken. De verpleegkundige had alleen oog voor de eigen

belangen. Hij heeft zijn handelen geheim willen houden door meerdere malen aan patiënte te vragen de Facebook-berichten te wissen en te verzwijgen dat zij contact had met hem. Bovendien is hij niet transparant geweest over zijn handelen. De verpleegkundige heeft ervoor gekozen niemand binnen of buiten de instelling te informeren of hulp te vragen in verband met de gevoelens die hij voor patiënte had. Hij heeft het pas gemeld toen hij niet anders kon, namelijk nadat patiënte de psychiater in het ziekenhuis had verteld dat zij contact had met de verpleegkundige.

Tot slot blijkt nergens uit dat de verpleegkundige zich - hoewel hij erkent dat hij anders heeft gehandeld dan hij van zichzelf verwacht - heeft laten behandelen door een psychiater of een andere zorgverlener. Daardoor heeft de inspectie niet kunnen vaststellen dat de aspecten die ten grondslag lagen aan zijn onprofessionele handelen, zijn weggenomen. De inspectie heeft geen vertrouwen in de verpleegkundige en ziet risico's dat hij in de toekomst opnieuw professionele grenzen zal overschrijden.

Het standpunt van de verpleegkundige

3.6 De verpleegkundige heeft ter zitting erkend dat hij zijn professionele grenzen heeft overschreden. Hij schaamt zich ervoor en voelt zich schuldig. Daarnaast is hij ook boos op patiënte omdat zij avances maakte. Hij heeft er destijds bewust voor gekozen zijn gevoelens niet te bespreken in het team. Het is de verpleegkundige nog steeds niet duidelijk geworden hoe het heeft kunnen gebeuren en waarom hij de gevoelens niet bespreekbaar heeft gemaakt. Hij heeft geen professionele hulp of therapie gehad maar is van plan (na de zitting van het tuchtcollege) naar een relatietherapeut te gaan. Sinds juni 2021 werkt de verpleegkundige niet meer in de zorg en hij ambieert ook geen functie meer in de directe zorg. Afhankelijk van het oordeel van het college wil hij mogelijk nog wel werken in de indirecte zorg, bijvoorbeeld in de functie van kwaliteitsverpleegkundige.

Wat zijn de overwegingen van het college?

3.7 Het staat vast dat er sprake is geweest van een seksuele relatie tussen de verpleegkundige en patiënte. De verpleegkundige heeft bovendien erkend dat hij als ervaren zorgverlener bekend was met de normen en maatstaven binnen de beroepsgroep en dat hij de professionele grenzen heeft overschreden.

Het is voor de veiligheid van patiënten noodzakelijk dat een zorgverlener de professionele grenzen van zijn beroepsgroep respecteert. Dit geldt in het bijzonder voor een verpleegkundige die werkzaam is in de geestelijke gezondheidszorg vanwege de extra

kwetsbaarheid van de aan zijn zorg toevertrouwde patiënten. De verantwoordelijkheid voor de bewaking van die grenzen ligt uitdrukkelijk bij de zorgverlener.

Dit betekent dat de klacht gegrond is.

De maatregel

3.8 Bij de ernst van de verweten gedragingen past een zware maatregel. Bij het opleggen daarvan weegt het college ook mee in hoeverre de verpleegkundige inzicht heeft getoond en maatregelen heeft genomen om het risico op herhaling te voorkomen.

In dit verband is het volgende van belang.

Ondanks dat de verpleegkundige wist dat het aangaan van een relatie met een patiënte niet is toegestaan, is hij hiermee doorgegaan. Hij heeft er bovendien bewust voor gekozen zijn gevoelens voor patiënte niet binnen de instelling te melden.

Daarnaast is uit de Facebook-communicatie gebleken dat de verpleegkundige herhaaldelijk druk op patiënte heeft gelegd om de affaire geheim te houden. Hieruit blijkt een gebrek aan inzicht en verantwoordelijkheid. De verpleegkundige heeft onvoldoende oog gehad voor de mogelijk schadelijke gevolgen voor patiënte.

De verpleegkundige heeft zijn teamleider pas geïnformeerd toen hij geen andere keuze had. Dat was nadat patiënte hem had geïnformeerd over een nieuwe suïcidepoging en had gezegd dat zij niet in de instelling wilde worden opgenomen vanwege haar contact met hem.

Daarnaast kan de verpleegkundige gebrek aan transparantie worden verweten omdat hij, na zijn ontslag bij de instelling, zijn opvolgend werkgever in de zorg niet heeft geïnformeerd over zijn handelen en het onderzoek van de inspectie

3.9 Hoewel de verpleegkundige ter zitting heeft gezegd doordrongen te zijn van de ernst van zijn handelen, heeft hij tot op de dag van vandaag geen hulp gezocht die gericht is op het voorkomen van herhaling. De verpleegkundige heeft gezegd nog steeds niet te weten hoe het heeft kunnen gebeuren en waarom hij geen openheid over zijn gevoelens aan de instelling heeft gegeven. De verpleegkundige heeft dus geen enkele stap in de goede richting gezet.

3.10 De verpleegkundige heeft ter zitting gezegd zich schuldig te voelen ten opzichte van zijn collega's, de beroepsgroep en zijn partner. Hij heeft niet gezegd zich schuldig te voelen ten opzichte van patiënte. In plaats daarvan heeft hij aangegeven boos op haar te zijn, omdat zij avances naar hem had gemaakt. Aldus heeft de verpleegkundige er (opnieuw) blijk van gegeven dat hij zijn verantwoordelijkheid niet kent. Onder deze omstandigheden is het

college er onvoldoende van overtuigd dat de verpleegkundige volledig inzicht heeft in de professionele grenzen in de patiënt-zorgverlener relatie, laat staan deze weet te bewaken. Zo heeft het college de indruk dat de verpleegkundige onvoldoende besef heeft van het effect dat zijn gedrag op patiënten kan hebben.

3.11 Al met al is het college met de inspectie van oordeel dat er verzwarende omstandigheden zijn in de wegging van de op zich al ernstige normschending die de verpleegkundige heeft begaan. Het college twijfelt ernstig aan de geschiktheid van de verpleegkundige voor zijn werk in de zorg. Daarom is slechts de zwaarste maatregel passend en geboden ter voorkoming van verdere schade door gedragingen van de verpleegkundige aan personen die aan zijn zorg mochten worden toevertrouwd. Dat de verpleegkundige sinds juni 2021 niet meer in de zorg werkzaam is en op dit moment niet de intentie heeft in de toekomst als directe zorgverlener werkzaam te zijn, doet niet af aan de noodzaak van een maatregel die voorkomt dat hij opnieuw in de patiëntenzorg zal gaan werken. Het college legt de verpleegkundige de maatregel van doorhaling van zijn inschrijving in het BIG-register op.

4. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht gegrond;
- beveelt de doorhaling van de inschrijving van de verpleegkundige in het register dan wel ontzegt de verpleegkundige, voor het geval hij op het moment van onherroepelijk worden van deze beslissing niet is ingeschreven in het register, het recht om wederom in dit register te worden ingeschreven.

Dit is een beslissing van E.P. van Unen, voorzitter, C.M.H.M. van Lent, lid-jurist, C.E.B. Driessen, G.J.T. Kooiman en M. IJzerman, leden-verpleegkundigen. Zij namen deze beslissing in aanwezigheid van C.W.M. Hillenaar, secretaris. De beslissing is uitgesproken op 19 juli 2022.